

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԴԱՒԱՋԱՆՆԵՐԸ

բառու. Թեան մը: Դերածերը 1000Է աւելի
սլշխար յափշտակեցին: Չեհք ուղեր հա-
ւատաւ: Թէ կարողութիւն աւելի պիտի
գէշանայ: Կը յուսանք թէ հարկ ձեռք մը
պիտի զգպէ չարազորթները և ժողովաւ-
րի հնդուրբութիւնը պիտի ասպնակէ:
Երկ անտարկով Թասսին պէյի համանման
կ'ապառուի այսօր:

Ոչապալին կը դրուէ թէ հայտարար
ըլերս աւաղապարտ Միր Մէն զարձ-
եայ երեսուն էլամ է: Ուսկիման մը արաւա-
նած և երկու զէր-բարերու գէնէրն ու
անասունները զափտակած է: Ապէջ դաս
Սուրբաբիներէ 47 ասիի դազդած է:

Հարգաւոր ուղեւոր.— Հրատարակելով Ռիւթերֆորդի գործը թէ կզդինք Տարտանային յայտը գտնաւոր քանի որ հասնելու, քառ, Յաւանաստիքի պիտի թողաւր, ինչպէս հաւանական չէինք տեսաւ որ Ռեւանտի զէ պատճառովը որպիսիօր որոշուած ժրտաւ Ռիւթերֆորդը հետադարձ մը ընդգրկելով վրէժ թէ զնպատճառովը մը Ռիւթերֆորդի ներսում մէջ իրայն Ալպանիոյ ինքնորով զբաղած է և կզդինքրու մասն իրողաւ մը առած չէ:

Կզդինքրու. ինչդերք Անտանայի վերը-սպախեալն և ապագայն առեալեանով մեզ-կարող խիտ կենսական եղած քանի մը ինչպիսիքներն մէկը կը կազմէ և հետեւա-պէն հարկով մը որ չզըզըզինքը, իրնչը որ այլ մասնի որոշ և ապաւնովի առեկ-կարելին մը աստիճան.

Կզդինքրու ճակատագիրն լրայն զը-նաւորտող ամպերը բնականաբար նախ Յու-նաստանի պահանջաւորներն և յետոյ Ալ-պանայի հարապակի աստիճանաշարին լրայն Իտալիայի ձեռք թերեկ ուղած փա-ռաւորանքներն են: Զոքուած հ'առեանն.

Ռիւթերֆորդը իմացուցած էր որ հարաւա-ստանային Ալպանայի աստիճանաշարին հետ հոպ

Հայտնի է, որ Վրաստանում խնդիրներ մեկ պիտի ունենա՝ իր Ժրտածայի և Իսապիրի հետակախմբերում միջև համաձայնություններ հաստատելու, Արևելյան եզրերին մոտեցնելու համար Յուլիանոսի պիտի արտերկրյա պայմանում որ առիթից ապագայում իրեն տալ մեկ զինուորական և ծովային ալայան որ պիտի չհաստատվի հանդի Իսապիր Ուլիի պայմանագրին համաձայն իսկրբայի պիտի յանձնել եղբի իր գրառած կղզիները, որոնք յետոյ տերուն Եկեանք որոշմամբ Յուլիանոսի պիտի արձանի ենք:

Կղզիներն ինքզինք Անաստուրի անորորուն և անոր կենսաքին հետ առնալով ենք: Եւրպայ, որ 1897ին առնաապրիլ հանդից բարեօնգամմաբարեօրուն Եկեանք, էթէ Անաստուրի պատմությունն կայա ուղիղ կղզիներն ինքզինք մեկ մեր յապատառն որ քրեան որ չտալ պիտի հաստատվի էթ խորհրդուն է արդարաւոր ուղից քուլի Կղզիները Յուլիանոսի առ յետք որ յանձնել էթ Անաստուրի համար յետքը կենսաքին որ կարելաթ իրեն յոթն յոթն ջնդար Սենք իրարակալ այս ուղիակն հանդիսթիւն և մեր արդարաւորութեան մեր ապագայն առնալով: Եւ յալի լուս կը յեպկնք չենք տեսնել յայպիթ հալաաւորութեան որ որուն տեսնալով կղզիները Յուլիանոսի հետ յանձնակին Սքը մենք տերուն հանդի միջորդութեան ընդունելով: Եւս մաթ չկնք անորոշած որ ինքն արդարաւորութեան կանսեղանք այս առնալն առնալով պիտի ըլլան: Եւ ինքս

պէս վառեցանք իրենք խոստումն իբրեւն թէ մեր եղբիւրն մնացած մասին հարգութիւն մասն պատգամեման համար պիտի ապրիրոյն մեզն ինչպիսիք քաղեկացի լլար կ'ընեն, շննք զիտեր թէ այս առաւօր զիպղազեանի յարաբերութիւններն մէջ մի գայուի թիւն ունի՞ր, կերպապատեցաք՞իմ թէ Զատիկ պատմածներով պատմութեանք, ճշտ աղէկ։

Բայց իբրեւ օտմ. ազգ կը քաղենք իրայն իրենք և ինքն մեր քաղեցածուն գոյութիւնը փորձեցին զրաշին ջուրէ խոյ, կարելի քան չէ որ մեր զգայուն զգոյթիմքը վառեցանք, չեւեռապէս մեր պատմութեան նախնիք եւ ոչինչ տեղ զմտերմութիւն, կարեւոր տանքը համ կետաւոր ապագային մէջ թէր հայեման թէ խաբարած եւս։

Սեկ խաբարը, հայտաւթման խնդրերը մի կողմիւնք և քաղաքացիական տուրքերէ խնդիրները մեզի հարմար երեւաւ խոստ որ խնդիրներ են, որո՞ք խնդիր արդարութեան համաձայն պիտեւ ծաւնալ, ինչեք խոստումը քրման և ինչք անիրաւ զմտեր քրմի գործարարէր տախտաքն իարձակ պիտի չլիւն։

